

محضر انسان کامل

وقتي این عكس و نوشته هایش را خواندم ؛ وسط خیابون واستادم به گریه و همیشه وقتی از خوشحالی یا غصه گریه میکنی؛ چند ثانیه انسان تر میشی انگار؛

این انسان شدن ؛ بهترین اذن دخول به ساحت انسان کامل؛ حسین پسر علی بن ابیطالب است.

حضرت اباعبدالله در تمام روز پاییزی عاشورا؛ ساعت به ساعت چهره شان برافروخته تر میشد و درخشان تر و من می اندیشم که همه تاریخ “انسان بودن و انسان ماندن” را این مرد با مردان و زنان اطرافش می افروخت؛ نه در ظهر عاشورا فقط؛ بلکه در ثانیه ثانیه ۵۷ سال زندگی فوق العاده اش که باعث میشود بفهمی خودت چهل سال است مردگی کرده ای و باید “زنده” ماندن را از حسین (ع) بیاموزی